

СВЯТО, ЗІТКАНЕ З КРАПЛИНОК ПОЗИТИВУ

Спільними зусиллями ГО «Кременецька екологічна ліга», Кременецької міської ради, відділу культури, туризму, національностей та релігій Кременецької РДА, НПП «Кременецькі гори» та кафедри методики викладання мистецьких дисциплін КОГПА ім. Тараса Шевченка із дотриманням належних карантинних норм у Кременці в'яте стартував дитячий художній пленер «Я малюю історію свого міста» для юних митців віком від 4 до 16 років. З маленькими

митцями добровільно і віддано працювали художники Олександра Панфілова, Юлія Янчук, Світлана Ткачук і Володимир Крутевич.

Своїми враженнями від цього заходу ділиться Ірина Ігліна – колишня випускниця нашого навчального закладу, мама учнів Кременецької ЗОШ №2 Давида і Даші – двох постійних учасників цього пленеру: «Уже чотири роки поспіль наша сім'я долучається до святкування Дня незалежності України у мистецькому контексті: для нас стала дивовижною гарною традицією постійна участь наших дітей у дитячому мистецькому пленері «Я малюю історію свого міста». Вони завжди із задоволенням одягають вишиванки і поринають у світ пензля та фарби, відтворюють неповторні і таємничі куточки нашого старовинного Кременця. Діти особливо горді та задоволені від того, що поряд постійно знаходяться справжні митці, художники, вчителі, наставники, порадики – викладачі Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка, за що батьки їм дуже вдячні.

Та цього року пандемія внесла свої корективи як у навчальні заняття, так і в проведення інших заходів: виховних, спортивних, мистецьких. Ми остаточно не могли сказати, чи пленер відбудеться. Тому дуже зраділи, коли побачили довгоочікувану рекламу. Значить, свято малюнка таки відбудеться!

І ось настав цей день. Він трішки відрізнявся від попередніх, тому що дійсно треба було дотримуватись елементарних застережних умов. Та коли дитина бере в руки олівець чи пензлик, для неї доколишній світ перестає існувати. Вона бачить лише об'єкт, який хоче зобразити, а далі включає свою творчу фантазію – і на папері з'являються перші обриси майбутнього «шедевра». Це дійсно так вони оцінюють власний твір, бо вкладають у нього не лише працю рук, а й почуття, відомі лише їм самим, щоб частинку їх залишити на папері.

Давид залишився вірним своїй улюбленій Замковій горі, обрамленій благодатною веселкою, а дочка протягом пленеру не просто фантазувала, а й не по-дитячому філософствувала: на її малюнку частинка міста знаходиться у Всесильних Руках Господніх, ніби просить у Нього захисту.

Ми дуже раді, а діти просто щасливі, що це дивовижне свято відбулося, подарувало море позитивних емоцій і творчого натхнення для наступних зустрічей».

І дійсно, вправні руки маленьких митців творили краплинки позитиву, які об'єдналися у чудове свято для всіх присутніх.

Фото з мережі Інтернет

